

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Prejeto je bilo 400
se v državi in pri
gospoda Nevak-a na
velikem trgu po 10 b.

Recepti se ne vro-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za članstva se pošlje
od navadne vrednote,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Iskanje se sprejemajo
de stroje oprebljena.

Štev. 52.

V Mariboru, dne 29. decembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

Veličastno zborovanje.

Cvet slovenskega kmetijskega naroda na Spodnjem Štajerskem je prišel dne 27. t. m. v Maribor na zborovanje, da sliši svoje državne in deželne poslance. Divno Mursko polje, zeleno Pohorje, vinorodne Slovenske gorice, bogato Dravsko polje, rodovitna Dravinska dolina, rajskolepi kraji ob deroči Mislinji, ob bistri Paki, ob sinji Savinji, ob uporni Sotli, ob Jugoslovanki Savi, skratka celi Spodnji Štajer postal je ta dan v Maribor svoje odposlanec. V zborovalni dvorani je bilo zbranih okoli 600 uglednih slovenskih mož. Izmed poslancev so bili navzoči: dr. Hrašovec, dr. Jurtela, Kočevar, dr. Ploj, Robič, Roš, Roškar, Vošnjak, Žičkar.

Zborovanje otvori predsednik »Sloven. društva« dr. Iv. Mlakar ter prisrčno pozdravi navzoče poslance in vse zborovalce. Nasprotniki so napadali naše poslance, mi jim hočemo danes dati zadoščenje ter pokazati svetu, da volilci stojijo za njimi. (Živio-klici.) Nismo vabili pouličnjakov, da napolnijo zborovalni prostor, kakor se to dogaja pri nasprotnikih, ampak razsodne slovenske može. Na to povabi govornik zborovalce, da si izmed svoje sredine zberejo predsedništvo. Predsednikom je bil izvoljen Fr. Mlakar, veleposestnik v Hošnici, podpredsednikom J. Šinko, župan v Središču, zapisnikarjem urednika Korošec in Leskovar iz Maribora.

Prvi povzame besedo, viharo pozdravljen, dvorni svetnik dr. Mir. Ploj. Ostro

obsoja Körberjevo vlado, ki je edina kriva, da se v državnem zboru ne more nič delati. Körber se drži neumnega načela, da hoče samo takrat Slovanom privoliti kake pravice, ako Nemci to dovolijo. Ker pa Nemci tega ne store, se za Slovane nič ne zgodi. Körber se krčevito drži svojega ministrskega stola. Pred bežičem mu je v proračunskem odseku velika večina izrekla svoje nezaupanje, a Körber tega noče razumeti in noče iti. Slovenci in Hrvati smo se združili s Čehi, da vržemo krivično Körberjevo vlado. (Vsestransko odobravanje.) Glede obstrukcije slovenskih poslancev v deželnem zboru omeni, da je laž, ako nasprotniki trdijo, da smo mi krivi, ako se za kmetijske zadeve nič ne stori. Glasno smo izjavili, da iz obstrukcije izločimo vsak gospodarski predlog. To smo tudi res storili, ko je nemška večina predložila lovski zakon. In enako bi ravnali pri vsakem gospodarskem predlogu. A Nemci ga niso prišli, ampak sili s proračunom. Slovenski poslanci upajo, da so prav ravnali! (Viharni klici: Tako je! Prav ste ravnali!) Nas vodi pri vsem delovanju staro slovensko geslo: Vse za vero, dom, cesarja! (Dolgotrajno, gromovito ploskanje in živijo-klici.)

Drugi govornik je bil deželni odbornik prof. Robič, katerega so zborovalci istotako navdušeno pozdravili. Govoril je o postopanju slovenskih poslancev v deželnem zboru, o obstrukciji. Slovenski poslanci smo stavili in podpirali koj v začetku letošnjega zasedanja mnogo gospodarskih predlogov: deželno zavarovanje poslov, deželno zavarovanje proti egoju in toči, deželno zavarovanje

živine, ustanovitev kmetijskih zadrug, uravnava Pesnice, uravnava Sotle, uravnava Drave, uravnava Savinje in njenih pritokov, podpore za one, ki so trpeli po toči ali povodnji. Vsi ti predlogi so se odkazali odsekom v posvetovanje. V odsekih imajo Nemci večino in se niso hoteli posvetovati o naših predlogih. Noben naših predlogov razven oni o podpori za poškodovance po toči in povodnji, ni bil rešen. Zraven so nam odklonili tudi kmetijsko šolo in za slovenske trge vsako meščansko šolo. Dne 4. novem. pa so hoteli Nemci rešiti proračun za l. 1905. Ko bi ga rešili, poslali bi nas domov, in vsi slovenski predlogi bi bili nerešeni in pokopani. Valed tega smo rekli: Ne, o proračunu se ne bo razpravljalo, dokler ne prinesete naših gospodarskih predlogov na svetlo. In začeli smo z obstrukcijo! (Mogočni klici: Žvela obstrukcija!) Takoj pa smo izjavili, da ne bomo obstruirali nobenega gospodarskega predloga. Ako bi Nemci predložili predlog zaradi uravnave Pesnice, Drave, Sotle itd. sploh katerikoli gospodarski predlog, mi bi ne obstruirali. A Nemci niso hoteli prinesiti nobenega teh predlogov, temveč sili le s proračunom. Nemci so torej krivi, če se zahteve ljudstva niso uresničile. (Klici: Fej, Nemci!) Sedaj pa pišejo in govornjo okoli, da smo slovenski poslanci zabranili koristne predloge. (Klici: Hina vci! Zopet lažejo!) Na to preide govornik na zadnji nemškutarski shod dne 18. dec. v Mariboru. Z Girstmeyerjem noče polemizirati, ker ga v politiki ne smatra resnim. O Primerju pa zborovalcem dokazuje, da je govoril na istem shodu neresnico in da

Listek.

„Tovariši ob smrti!“

Zgodba z bojišča.

Dopisnik »Standarda« poroča sledeči ginljivi dogodek, ki mu ga je pripovedoval japonski častnik iz Kurokijevega generalnega štaba pri Ljaojanu.

Med bitko je ležalo na golem vrhu nekega griča stirinajst ranjenih vojakov. Ves dan ob vročem solncu je besnel boj, in zdaj so se pomaknili bojujoči naprej, te reveže pa pustili, kakor ostanke razbitih ladij, ki jih vrže na breg besneče morsko valovje.

Osem je bilo bradatih, šest pa obratih. Solnce se je nagibalo k zapadu in je svoje rdeče, krvave večerne žarke sipalo na žalostno mandžursko bojišče. Noč se je približevala, da se pomnoži grozo neusmiljene vojske. Ko so se temne sence dvigale iz dolin na vrhove, je strašna zona pretresala srce tem revežem. Začeli so se pomikati bliže drug k drugemu. Sato, katerega noga je bila prebita od kroglice, si je z rokama in z zdravo nogo pomagal, da se je približal k Tanaku, kateremu je granata eno nogo popolnoma razbila. Jamada si je strgal srajco, da si obveže rano, ki mu je zevala

ob strani. Nakamura je bil zadet v glavo; kroglja mu je prebila možgane, ležal je znak in umiral. Macamoto je dobil kroglo v ramo; šla je skozi in se vjela v tornistru. Kimura je krvavel na glavi. Z velikimi bolečinami so se ranjeni Japonci bližali in začeli drug drugemu obvezavati rane.

Malo proč so ležali Rusi. Niso bili tako težko ranjeni in so se hitreje združili. Sato je rekel, da si obveže nogo, a ta hip je zagledal bradače. Prvi hip se ogleda, če ni blizu puške, da bi nanje streljal, a Tanaka mu reče: »Pusti jih, saj so ti tudi ranjeni!« Sato si je obvezoval nogo dalje in se ni zmenil za Ruse.

Pa ni bilo dolgo, in oči osmerih Rusov in šestih Japoncev so se zopet srečale, ker so drug drugega opazovali in hoteli izvedeti, kaj sovražnik namerava. Japonci so se zelo bali, kajti Rusov je bilo več, njih pa pravzaprav le pet, ker Nakamura je bil že pol mrtev.

»Brada jih dela bolj divje, kakor so«, reče Tanaka, »gledajo pa čisto krotko.«

»Pogumni ljudje so«, reče Kimura in odganja mušice od ust umirajočega Nakamura. »Ko smo mi včeraj naskakovali grič, so Rusi nas nasprotno napadli. Na čelu jim je bil častnik, ki se je boril kakor lev. Od ran že ves oslabiljen, je padel in hotel od-

dati poročniku Kacuru svojo sabijo. »Ne, ne, takemu junaku ne vzamem njegove duše«, je odgovoril ta.

»Mignimo jim, da pridejo sem!« reče Tanaka. »Tako bodo spoznali, da nimamo sovražnih naklepov.«

Japonci so jih vabili z znamenji, in Rusi se začno oprezno bližati. Pozdravili so po vojaško in sedli ob stran svojih sovražnikov. Niso umeli drug drugemu jezika. Vendar so se trudili, da se pomenijo. Rusi so začeli delati znamenja; a Japonci tudi znamenj niso mogli umeti. Nato so molčali in si začeli med seboj pregledovati rane. Ko so Rusi zagledali umirajočega in težko hropečega Nakamura, so se odkrili.

Kimura pa potegne iz žepa knjižico. Bila je ročna knjižica japonsko-ruskih pogovorov, taka navadna zbirka vsakdanjih brez-pomenjanih pogovorov in izrazov. S tem se je začel zanimiv pogovor: Kimura je listal po knjižici in pokazal na vprašanja ali na besedo. Rus je pa zopet poiskal besede za odgovor. Počasi je šlo, pa so se vendar začeli umevati. Preden je noč legla na bojišče, so postali vsi zaupni prijatelji in tovariši. Že so si znali dopovedati, koliko otrok je vsak pustil doma. Tanaka je že iskal besed, da vpraša Rusa, če ni zadovoljen, da je ranjen, saj zdaj je mogoče, da ga pošljejo

o deželnih financah posebno malo razume. Primer je govoril tudi o podpori za dijaško kuhinjo ter naredil iz dovoljenih 800 K nanekrat 8000 K. (Klici: Vinski trgovec!) Tudi o drugih podporah je govoril Primer neresnico. Mi smo dovolili v seji dne 10. nov. denar za brezobrestna posojila in če se ne izplačajo, so Nemci krivi. (Klici: Čujte, čujte!) In dne 3. novembra smo sklenili podpore za različne uime, te podpore so se že izplačevale, to vem jaz kot deželni odbornik, in se bodo tudi drugo leto izplačevale, a sedaj pa pride Primer ter pravi, da smo mi preprečili vse podpore! (Ogorčeni klici proti Primerju: Sram ga bilo!) O Stigerju pravi, da se mu je pri zadnjih volitvah sicer podaril konj, a mož ne zna jezdit. (Velikanški, hrupni smeh. Predsednik zvoní, da se vrne zopet mir.) S Stigerjem pač volilcem mariborskega okraja ne bo nič pomagano. Slovenski volilci pa naj bodo prepričani, da njih poslanci vse, kar storijo, storijo le za korist in blagor volilcev. Tako bodo tudi zanaprej delovali! (Splošno, glasno odobravanje in klici: Živeli poslanci!)

Predsednik Mlakar otvori razpravo o govorih obeh poslancev. Vsakdo sme govoriti in povedati svoje mnenje! Kmet in poštar Koser iz Sv. Lovrenca pri Ptuj izrazi poslanca zaupanje ododnega političnega društva »Save«, gostilničar Novak iz Slov. Bistrice v vrlo saljivem govoru v imenu zavednih volilcev slovenjebistriškega okraja, kmet Pelcl iz Gornje Radgone protestira že sedaj proti temu, da bi nasprotniki današnje zborovalce imenovali zopet kot same »hlapce«, kmet Zemljič iz Radenc izrazi poslanca zaupanje v imenu zavednih volilcev iz gornje-radgonskega okraja, kaplan Vračko v imenu političn. društva v Jarenini, kaplan Gomilšek v imenu šentleartarskega političnega društva. Odvetnik dr. Rosina vspodbuja volilce k narodni zavednosti ter opozarja na važnost občinskih volitev. Z ozirom na sklep mariborskega občinskega odbora, da se ne smejo rabiti več slovenski napisi, se je priporočalo, odgovarjati na to z znanim pravilom »Svoji k svojim!«

Ker se nihče več ne oglasi k razpravi, predlaga kmet Zemljič iz Radenc, da se stori naslednji sklep:

Na shodu v Mariboru dne 27. decembra 1904 zbrani zaupni močje štajerskih Slovencev izjavijo, da popolnoma odobrujejo doosedanje postopanje svojih državnih in deželnih poslancev ter jim z neomajanim zaupanjem

nazaj in da zopet vidi doma svoje drage. A Sato je grajal to vprašanje, češ, da bi žalilo vojaško zavest ruskega tovariša.

Tako so potekale ure in noč je razpela svoja črna krila nad bojišče. Bolečine so postajale vedno hujše in mrzlica je začela tresti nesrečneže. Nakamura je nehal stokati — njegove bolečine so bile pri kraju. Kimuru se je začelo blesti in zdihoval je po kaplji vode. Sato je tudi trpel grozne bolečine in bil na glas zdihoval, pa se je premagoval zaradi Rusov. A ti so razumeli. Eden od njih vzame tri posodice in pokaže s pratom v dolino. Vsi so umeli, da hoče po vode, a so tudi vedili, v kako nevarnost se podaja. Kajti spodaj so bili jarki s sovražniki. Obe armadi sta se še borili za ta grič, in gotovo so si stale obojne prednje straže čisto blizo, pripravljene, da ustrelje vsakoga, ki se približa. Ruski vojak s posodicami stopi naprej in nekaj časa gleda in posluša. Vladala je smrtna tišina. Potem pa izgine v temi. Zdaj se je zadel ob mrliča, zdaj je padel v luknje, katere so izkopal granate.

Ostali so čakali. Vsaka minuta se jim je zdela cela ura. Vse je tiho. Dolgo čakajo. Moral je biti že na dnu doline, morda je že zajel hladne vode in jo nese tovarišem nazaj. A niso ga pričakali. Ležal je že mrtev spodaj, umorjen na tihem od bajoneta, s

naročajo, da neglede na kakršnokoli protivno agitacijo nemčurskega časopisja in južnoštajerskih renegatov, ravnajo tudi zanaprej edino le tako, kakor se boče njim po vsakokratnem položaju umestno zdelo, da se približajo izvršitvi slovenskega narodnega in gospodarskega programa.

Predsednik Mlakar izjavi, da se je ta sklep storil enoglasno. Da pa ne bo nihče o tem dvomil, pozivlje navzoče, naj vzdignejo isti roke, ki niso zadovoljni s predlagano resolucijo. Nihče se ne gane! Nato predsednik, ki je z večjo roko vodil veliko zborovanje, zahvali vse zborovalce, da so tako v mnogobrojnem številu prišli na shod in tukaj pokazali poslanca, da razumejo in odobravajo njih postopanje. Poslanci pa naj gredo spet z novim navdušenjem v boj za svete pravice slovenskega kmeta na Spodnjem Štajerskem. Mi volilci smo za vami, in kakor je že izjavil danes eden izmed volilcev, ako rabite v Gradcu v zbornici naših krepkih pesti, pokličite nas, mi pridemo! Ne morem boljše skleniti zborovanja nego, da zakličem: Živeli poslanci, živele obstrukcija! Po celi dvorani je odmevalo: Živeli poslanci, živele obstrukcija! Navdušenje volilcev je bilo veliko in splošno. Iz različnih krajev so došle še naslednje izjave:

Ljubno v Savin. dolini. Prosimo, naj se blagovoli vzeti na znanje, da je tukajšnji občinski odbor v svoji današnji seji soglasno izrekel vse zaupanje slovenskim deželnim poslanca štajerskim glede njih postopanja v deželnem zboru. — Trško občinski urad Ljubno, dne 23. dec. 1904. Župan F. Kolenc.

Kozje—Pilštanj. Slovenski poslanci, junško se borite proti krivicam našega naroda. Ljudstvo je za vami! — Za katoliško politično društvo: Tomažič, predsednik.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Glede vabila z dne 19. t. mes., se blagovoli k znanju sprejeti, da občinsko predstojništvo Sv. Jurija ob Ščavnici v imenu volilcev vsem slovenskim gg. državnim in deželnim poslanca tem potom za njih tručapno delovanje v državnem in deželnem zboru izreka popolno zaupanje s tem pristavkom, da se njim prepusti v vsakem obziru prosto delovanje. Ob enem vsem blagim zborovalcem veselo srečno novo leto, Bog živi! — Občinsko predstojništvo Sv. Jurij ob Ščavnici dne 26. dec. 1904. Jurij Brumen, obč. predstojnik.

Ljutomer. Ljutomersko učiteljsko društvo želi svojim poslanca dober uspeh v borbi za domovino. — Karba, predsednik.

Ljutomer. Slovenski poslanci, po sokolski hrabro in neustrašeno naprej! Na zdar! — Za murskega Sokola dr. Chloupek, starosta.

Ljutomer. Zadržan sem v duhu z vami in želim sklenjenemu sklepu popolnega uspeha za slovensko stvar. — Dr. Chloupek.

Presika pri Ljutomeru. Občinski urad Presika srčno pozdravlja svoje poslance v njihovem boju za prava in pravice svojega naroda. — Kapun, župan.

katerim ga je prebodel sovražnik izza grmovja . . .

Tudi Kimura je utihnil za vedno, in Sato več ni mogel zatajsvati svojih vzdihov. Iz majhne čete se vzdigne druga postava. Bil je zopet Rus, ki je hotel donesti vode trepečim tovarišem. Brez besede vzame posode in se s težavo poda na nevarno pot. Spremljale so ga goreče želje vseh, ker so čutili, da dela to iz usmiljenja do njih. Šel je dol po griču. Ranjence je vedno bolj mučila strašna žeja. Poslušali so njegove korake, dokler niso utihnili v daljini. Kar počí strel iz puške. Vsi se pretresejo! Da, tudi on leži na tleh, zvijajoč se v bolesti, in posode, ki naj bi prinesle tovarišem vode, leže v njegovi krvi!

Noč obupa je legla na ranjence in na njihove bolečine . . .

Ob zori pa naskočijo Japonci zopet grič. Ko se pridrve prve vrste na vrh, zagledajo Ruse. Dve krogli zažvižgata nad njimi, še tri, štiri . . . Japonski ranjenci kličejo svojim tovarišem, da ne! Ogenj se ustavi in Japonci puste ranjence.

Dva ruska vojaka pa ležita skupaj v eni jami. Na njih grobu je lesen križec, in na njem zapisano z japonskimi črkami: »Tovariši ob smrti!«

Pristava pri Ljutomeru. Občina Pristava odobruje popolnoma postopanje naših vrlih slovenskih poslancev. — Vršič, župan.

Slamnjak pri Ljutomeru. Občina Slamnjak izraža svojim poslanca popolno zaupanje in njim prepusti prosto taktiko. — Crček, župan.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Ko je izbruhnila vojna na Daljnem Vztoku in je Rusija doživela prve neuspehe na bojišču, so bili od veselja kar iz sebe Rusom sovražni časopisi in od tistega časa so započeli ti listi pravo pravcato vojno — na papirju proti Rusiji, da se lahko s polnim pravom trdi, da bi Japonska že morala zdavno zmagati, ako bi mogli kaj pomagati njeni zavezniki ob uredniških mizah židovskih, nemčurskih in drugih tem enako vrednih listov. Z blatom in gnojnico so obmetovali Rusijo, njeno armado in njene vojskovodje, laž so kupičili na laž, klevetali in obrekovali so, kolikor se je dalo, vsako sredstvo je bilo dobro, samo, da bi mogli dovolj očrniti, oblatiti in ponižati to veliko slovansko državo. Vsak pošten človek, ki si je ohranil lekolikaj zdravih možgan in samostojnega mišljenja, se je z gnevom in zaničevanjem obračal od tega ostudnega početja.

A dasi so od teh časopisov razširjene vesti o dogodkih na bojišču nosile na sebi za vsakega treznomislečega človeka vidljiv pečat neresnice, vendar so se našli in se še najdejo med nami ljudje, ki še vedno slepo verjamejo tem listom.

Naš list je takoj sprva svaril, da naj se ne verjame brepogojno vsem poročilom, ki prihajajo z bojišča in da naj bo zlasti oprezno pri vesteh, neugodnih za Ruse, zlasti pa smo se trudili, da podamo čitateljem pri množici nasprotujočih si poročil jasno, verodostojno in dejanskemu položaju odgovarjajočo sliko o dogodkih na bojišču. In najsi so prihajale z Daljnega Vztoka še tako črne, nesrečo javljajoče vesti, nam ni upalo srce in vedno in vedno smo bodreč naglašali, da položaj na bojišču ni tako neugoden za Rusijo, kakor se slika. Zato nas je šestokrat imenovalo nemčursko časopisje lažnike.

A vendar je čas dokazal, da je bilo naše mnenje pravo. Port Artur, o katerem so ti listi pisali že julija, da mora vsak dan pasti, še vedno stoji in Kuropatkinova armada, katera je bila po njihovih poročilih že gotovo desetkrat hudo poražena, popolnoma uničena pa pri Ljaojanu, nele, da še ni strta, marveč vsak hip grozi, da zmane v enem navalu vso japonsko, v Mandžuriji se nahajajočo vojsko.

Če je verjeti došlim poročilom, prede Japoncem huda v Mandžuriji. Mraz je sedaj njihov najhujši sovražnik. Iz Mukdena se poročča, da je tekem enega tedna zbolelo več nego 2000 Japoncev in da je veliko od teh umrlo.

Majhne praske med sovražnikoma se še vedno nadaljujejo. Posebno Rusi vedno vznemirjajo Japonce.

Na morju.

Med tem, ko jedro ruskega pomožnega brodovja plove pod poveljstvom admirala Roždestvenskega okoli rta »Dobre nade«, plove drugi del baltiškega brodovja sedaj proti Indijskemu oceanu. Kje se bosta obe brodovji združili, ali bosta sploh skupno potovali na kojišče, seveda ni znano. Kakor se sedaj vidi, se pri otoku Madagaskar ne bosta združili, ampak kje v bližnji Sunda otokov. Eno najvažnejših vprašanj pa je, po kateri poti bodo krenili Rusi, ko bodo prišli k otočju Sunda. Japonci gotovo ne bodo čakali ruskega brodovja pred Port Arturjem, Vladivostokom ali pred kakim japonskim pristaniščem, ampak mu bodo šli nasproti, da ga prej uničijo, nego dojde na svoj cilj. Japonce čaka težka naloga, ker ne vedo, kje bi srečali Ruse. Za Felkersamovo brodovje je najkrajša pot iz Port Saida čez otok Cejlon,

skozi cesto Malako in Kitajsko morje, za brodovje Roždestvenskega pa bi bila od rta »Dobre nade« najbližja pot skozi otočje Sunda. Od tu bi potem brodovje lahko plulo vzhodno ali zahodno od Bornea in vzhodno ali zahodno od Filipinov. Še tretja pot je odprta ruskemu brodovju skozi otočje Sunda, to je cesta Japek med otokoma Flores in Sumbava. Ta pot pelje dalje skozi Maluke, vzhodno ali zahodno, mimo Marijanskih otokov proti severu. Pri tem pa pride v poštev, da bodo Rusi, ko dospo v ta otočja, težko prikrivali svoja premikanja, ker od tod vodijo na vse strani brzoglavne zveze. Za slučaj, da bi Rusi potovali razdeljeni, bi bila Japoncem naloga zelo otežkočena. Na vsak način bo to zanimivo poglavje v rusko-japonski vojski, kako bo pripeljal Roždestvenski svoje ladje do cilja in kako mu bo Togo to izkušal preprečiti.

O namenu baltiskega brodovja, ko dospo v Vzhodno Azijo, se različno govori. Peterburški dopisnik »Köln. Volksztg.« je imel razgovor z vodilnim ruskim državnikom, ki je odločno zanikal, da bi hotelo baltičsko brodovje v Port Artur. Brodovje ima nalogo, doseči Vladivostok, da potem v zvezi s tretjim brodovjem, ki se sedaj v Evropi sestavlja in ki dospo v maju v Kitajsko morje, od dveh strani prične prodirati. Res obstoji grozna nevarnost, da premogovne ladje Japonci uničijo. Res pa je, da bo v februarju Kurapatkin pričel z odločilnim prodiranjem. V vodilnih ruskih krogih obstoji odločen namen, končati vojsko, ki naj velja še take žrtve, s popolnim porazom Japonske.

General Steslj poroča, da so se med bojem za »Visoko goro« približale portarturškemu pristanišču japonske torpedovke. General Steslj je ukazal podadmiralu Virenu naj napade japonske ladje. Po ljutem boju so se Japonci morali umakniti. Oklopna Sebastopol se je usidrala v zunanem pristanišču; po noči se je pa vrnila nazaj v notranjo luko. »Sebastopol« je potopila v boju neko japonsko torpedovko, dočim je bila sama neznatno poškodovana. Podadmiral Viren je bil lahko ranjen.

Nasprotno pa poroča Togo, da je oklopna »Sebastopol« uničena, ko je bila usidrana v zunanji luki. Zadata je bila od osem torpedov. Sedem jih je zadelo torpedno mrežo, s katero se zavarujejo ladje pred torpedi, eden torpedo pa je zadel ladjo ter napravil v njo luknjo, ki je osem čevljev visoka. Sicer se Rusi neprestano trudijo, ladje popraviti, vendar je pa po Togovem mnenju izključeno, da bi bila »Sebastopol« še sposobna za boj. Tudi eno rusko torpedovko je zadel torpedo, da se je potopila.

Iz Port Arturja je ušlo 12 torpedovk. Po poročilih iz Londona se te ruske torpedovke izgubile, kakor da bi bile začarane. Vsi japonski poskusi, da bi jih izsledili, so doslej ostali brezuspešni. Sodi se, da so torpedovke ušle v Vladivostok. Načrt za izpad torpedovk je bil baje natanko dogovorjen z admiralom Skridlovom. Ko je admiral Kamimura, ki je doslej stražil korejsko morskno ožino, s svojim brodovjem odplul proti jugu, je Skridlov to javil v Port Artur, nakar je osem ruskih torpedovk takoj vdrlo iz luke. Na širokem morju so jih čakale prevozne ladje, ki so jih preskrbele s premogom. Čuje se, da pluje torpedovkam nasproti admiral Skridlov s svojim brodovjem.

Port Artur.

»Visoko goro«, kakor jo Rusi imenujejo, so Japonci zopet izgubili. Iz Londona brzojavljajo 23. t. m.: Poročila, ki so došla sem iz Tokia, potrjujejo rusko vest, da se je Rusom posrečilo si zopet osvojiti »203 m grič« ter pregnati Japonce iz vseh preje zavzetih stališč. Podrobnosti o teh dogodkih še ni. Sodi se, da so Rusi iznenadili japonsko posadko ter tako zopet prišli v posest važne postojanke. S tem se je zopet dokazalo, kako žilava in hrabra je še ruska posadka.

Med tem se je posrečilo Japoncem vzeti

utrdbo Kvantun. To je bila te dni zopet kost, katero so glodali japonski in njim prijazni listi. Zdaj bo trdnjava vsak dan padla, ker spada ta utrdba k notranjim glavnim utrdbam, so pisali. Toda neki angleški list piše, čeravno je Japoncem prijazen, da to ni mogoče, ker so Japonci našli v tej utrdbi samo štiri poljske topove, med tem ko so v glavni utrdbi večinoma veliki trdnjavski topovi. Pri zavzetju te utrdbe se poroča o zanimivem dogodku. Ko so se Rusi morali umakniti in je japonski zastavonoša posadil zastavo na utrdbi, je skočil velik, močan ruski korporal nazaj med Japonce, jih pobil nekoliko na tla, iztrgal zastavonoši japonsko zastavo in jo raztrgal z rokami in zobmi na drobne kosce, predno so ga Japonci pobili na tla.

O ruskih ladjah, o katerih poročajo Japonci, da so potopljene, piše neki nemški strokovnjak tako-le: Japonski opazovalci poročajo, da potopljene ladje vse leže v plitvi vodi, ob času plime jim sega voda le do gornjega krova. Nekaterim sega voda višje, nekaterim nižje, vsekakor pa leže vse na dnu. To se je moglo zgoditi le, ako je ruski poveljnik svoje ladje nalašč dal peljati v plitvino. Kolikor časa so bile ladje rabljive za službo, so ležale v globoki vodi in ako bi jih bili Japonci poškodovali ondi, bi se bile morale potopiti ondi. Vzrok, ki je dovedel ruskega poveljnika do tega, da je ukrenil to, je lahko najti. Ruske oklopnice »Poltava«, »Pobjeda«, »Retvizan« in »Peresvjat«, morda tudi križarici »Palada« in »Bajan« so bile v prejšnjih bojih zelo poškodovane ter v tem stanju ne več sposobne za boj. Poprave v ladjedelnicah niso bile več mogoče; kajti ako udari v delavnico le ena granata, delo samo jenja. Poleg tega so bili morda poškodovani tudi stroji, zmanjkalo je morda tudi železa in jekla za popravo ladij; tudi se je rabilo osebje za važnejša dela. Skoro gotovo ladjedelnice nimajo več dovolj železja, da bi popravile 4 velike bojne ladje in 2 križarici, ki so bile zelo poškodovane. General Steslj, ki vodi borbo z občudovanja vredno gotovostjo, je gotovo dal ladje, o katerih je vedel, da so za precej časa nesposobne za službo, razorožiti, spraviti vse na suho, kar bi utegnilo dobro rabiti trdnjavi, topove, strelivo, živila, morda tudi premog ter jih prepeljati v plitvo vodo ter ondi potopiti; to se pravi, dal je napeljati v ladje toliko vode, da ladje tudi ob času plime trdno stoje na dnu. To ima dve prednosti. Na eni strani so ladje bolj zavarovane proti sovražnim strelom; na drugi strani pa ni izključeno, da japonske ladje, ako morda tudi samo mimogrede, dospo v luko. Njih prvi in najvažnejši cilj bi bil, odpeljati ruske bojne ladje iz luke, jih popraviti ter jih potem rabiti proti Rusom. Osvojitve ladij bi bila sedaj za Japonce večjega pomena, ko pa osvojitve trdnjave brez ladij. Proti takemu slučaju pa so Rusi zavarovali svoje ladje s tem, da so jih potopili. Da so Japonci eno ali drugo ladjo zadel, je mogoče, a položaj ostane nespremenjen in to še ni nikak njihov uspeh. Pač je uspeh na ruski strani. Kajti če Japonci streljajo na ladje, katere so Rusi sami potopili, potem s tem le tratijo čas in streljivo, katerega bi med tem lahko porabili proti utrdbam. Resnično dejstvo so Japonci pretirali, da omilijo nekoliko poročila o svojih velikanskih izgubah, ki so jih imeli pri naskokih. Da bi bile ladje zgorele, kakor poročajo Japonci, je neumnost. Kakor znano, se jeklo in železo ne užge. Najbrže so se nekatere ladje rabile kot prebivališče za moštvo ter so bile pokrite z lesom, kakor se vidi to tudi v nemških vojnih lukah. Da so se torej vžgale take lesene strehe in zgorele, je lahko mogoče. Ne trdimo, da ta naš opis mora odgovarjati dejstvu, toda verjetnejše je kot japonska poročila.

Politični ogled.

Prazni izgovori! Naš slavnoznani predsednik graškega nadsodišča, grof Gleispach, bi zopet rad zadal Slovincem zausnico. Hoče namreč dati mesto predsednika okrožnega sodišča v Novem mestu na Kranjskem nekemu trdemu Nemcu. Ako pa mi zahtevamo naše uradnike iz Kranjske nazaj, se izgovarja, da mora imeti na Kranjskem same slovenske uradnike. Ali morebiti misli, da Slovenci niso za višja mesta? S tem pač jasno pokaže, da so prazni izgovori, da mora na Kranjskem imeti slovenske uradnike. Samo Slovincem ne pustiti višjih mest, to je njegovo edino stremljenje. Zato pa je naša želja, da se ustanovi za nas Slovence v Ljubljani nadsodišče, popolnoma upravičena!

V Gradcu delajo naprej dolgove, kajti zopet je najela dežela 12 milijonov K posojila. Pred dvema letoma je dežela dovolila mestu Gradcu, da si vzame na njeno odgovornost deset milijonov posojila. To svoto bo gotovo morala plačati dežela, kajti Gradec je zelo zadolžen in je imel letos okoli 1 in pol milijona primanjkljaja. Tako gospodarijo v Gradcu! Naš denar zapravljajo in zraven še delajo dolgove!

Naša vlada za izseljence. Ministrstvo za notranje zadeve namerava poslati v Ameriko poročevalca o raznih zadevah izseljencev. Ministrstvo hoče pospešiti pomožne in dobrodelne zavode za izseljence v Zedinjenih državah. Kaj pa z Južno Ameriko? Na to pa naša polovičarska vlada hoče pozabiti!

Srbi in Hrvatje v Dalmaciji. S prvim veseljem mora vsak pravi Slovan bilježiti vsako vest, ki priča, da mrznja med brati Hrvatji in Srbi, ki je rodila že toliko zla, od dne do dne vedno bolj ponehuje. Taka vest dehaja sedaj zopet iz Dalmacije. Kakor čitamo v listih, prenehata izhajati srbska lista »Srbski Glas«, ki je izhajal v Zadru, in pa »Dubrovnik«, ki je izhajal v Dubrovniku, in bo po novem letu izhajal v Dalmaciji jeden sam list namreč »Srbski List.« Temu listu bo naloga, pospeševati slogu med dalmatinskimi Srbi in Hrvatji, ki bo posebno v prihodnjem letu potrebna, ko se bodo vršile skoro po vsi Dalmaciji nove občinske volitve, pri katerih bodo sem ter tje tudi Italijani hoteli poskusiti svojo srečo.

Kaj je novega na Balkanu? Po pravici rečeno, ni nič novega, ampak vse pri starem, kajti zboljšale se razmere še vedno niso. Tistih par tujih častnikov ne more biti povsod. Koder ti častniki nadzorujejo, so turški vojaki sedaj malo odjenjali; prisla pa je druga sodrga v deželo, ki kalmir. To so grške tolovajske čete. Ti pridejo in napadajo mirne vasice brez vsakega povoda. Zadnje dni je bila neka bolgarska svatba; ko so se svatje mirno razveseljevali, so pridrli v hišo ti razbojniki ter ubili 13 svatov, 6 jih pa težko ranili. Neki drugi dan so vdrli v vas Bogdanci in z bombami razrusili več hiš. Pa tudi Turki sami pomorijo mnogo kristijanov; najbolj prežijo na duhovnike in učitelje, češ, da ti podpihujejo ljud proti Turkom. Zapri so mnogo šol in cerkva da bi tako zabranili shajanje ljudi. Kristijanom so prepovedali nositi vsako orožje, a Turki niso nikoli brez njega in ga rabijo proti ubogim kristijanom. Turška vlada baje namerava proglasiti nad raznimi makedonskimi okraji obseda; stauje in organizira posebni voj, ki bi uduševal medsebojne boje grških, bolgarskih in srbskih čet. V Solun je došlo 32.000 Mauserjevih pušk za turške vojake. Miru vsled takih odredb seve ne boker bo turško vojaštvo gotovo jako pristransko postopalo. Dne 13. t. m. je bil na železniški črti Solun—Skoplje boj turških čet bolgarskimi vstaši. Poštni vlak, ki je voznike in pošto iz Avstro-Ogrske, je im vsled tega 2 in četrt ure zamude. — Zastopniki Avstrije, Rusije, Francoske, Italije, Angleške so vložili na turško vlado skupno vlogo, v kateri zahtevajo pomnožitev tujorožniških častnikov v Makedoniji. Velevlad

zahtevajo, da se število tujih orožniških častnikov pomnoži za 23.

Obča slovanska organizacija. Petrograjski list »Rus« je objavil članek o potrebi obče slovanske organizacije, kateri bi bila svrha in dolžnost, da slovanski in inozemski svet izveščuje o vseh važnejših dogodkih v slovanskih deželah. To nalogo bi imel vršiti slovanski izvestiteljni urad z brzojavnimi agencijami.

Morilec ruskega ministra Plevaja, Sasanov, je bil te dni obsojen v dosmrtno ječo. Njegov pomagač Sihorski pa v 12letno ječo. Rusom sovražni avstrijski nemški listi so že pisali sprva, da morilec sploh niso prijeli, potem so prišli na to, da so ga prijeli, toda jim je takoj ušel. Iz vsega pisanja se vidijo krčeviti poskusi, pisati kolikor mogoče slabo o Rusih, zato, ker so Slovani. In vendar se ima Avstrija veliko zahvaliti Rusiji. Ko so se l. 1848 spuntali Ogrji in je bilo zelo dvomljivo, če bi bili avstrijski vojaki zmagali, tedaj so prišli Rusi Avstriji na pomoč. Niti Ogrji, kateri so bili od njih tepeni, ne pišejo tako sramotilno o Rusih, kakor ti avstrijski nemški listi. Zdaj pa naj še ti ljudje tajijo, da ne sovražijo Slovanov!

Ubegla saška kraljica, ki je pred dvema letoma ušla z nekim učiteljem svojemu soprogu, takratnemu saskemu prestolonasledniku, je 21. t. m. nenadoma prišla v Draždane, glavno mesto saškega kraljestva. Kakor je izjavila, bi rada obiskala svoje otroke. Hotela jim je prinesiti božična darila. Na dvoru so pa o pravem času zvedeli, da hoče k svojim otrokom in so ji to zabranili. Potrta se je vrnila zopet nazaj v Florenco, kjer prebiva. Princesinja, ki se od svoje ločitve imenuje grafica Montignoso, se je zavezala pri ločitvi, da ne bo stopila na Saško, vendar jo je ljubezen do njenih otrok gnala k prestopku svoje objube. Kralja, ki je bil na lovu, so o vrnitvi njegove soproge obvestili in mu izročili njeno željo, da bi rada videla otroke. Odgovoril je brzojavnim potom: Sedaj še ne!

Nemiri v Italiji zaradi bede. Med prebivalstvom južne Italije raste nezadovoljnost vsled bede in pomanjkanja dela. V Francavilli so se vršili izgredi, kmetje so naskočili hiše posestnikov, s kamenjem napadli vojake, ki so jih hoteli razkropiti. Vojaki so streljali ter ranili mnogo oseb. Nemiri se nadaljujejo.

Prepovedan protiaustrijski shod v Italiji. Italijanska vlada je prepovedala nameravani protiaustrijski shod v Benetkah. Na tem shodu je nameraval govoriti Gabriel d'Annunzio o zatiranju Italijanov v Avstriji.

Organizacija katoličanov v Italiji. V Rimu so imeli italijanski katoličani te dni razgovore o prihodnji politični organizaciji. Sklenili so, po različnih italijanskih mestih in krajih ustanoviti volilne odbore, ki bodo skrbeli za politično organizacijo katoličanov in pa tudi ustanovitev skupnega središča. Eno društvo bo nadaljevalo svoje socialno delo, drugo pa bo moralo skrbeti za volitve in pa za politično delovanje italijanskih katoličanov. Italijanski katoličani so še le pred nekaj tedni stopili v javno politično življenje in vendar že začnejo tako lepo delovati.

Vstaja Hererov proti Nemcem. Mogočna nemška država se že pol leta bojuje proti nekaj stotisoč duš broječemu zamorskemu rodu Hererov, ne da bi se ji bilo dosedaj posrečilo udušiti vstajo. Zdaj je v južni Afriki poletje in vsled neznanske vročine razsaja med nemškimi vojaki huda vročinska bolezen. Na vročinski boleznici je zbolelo 977 mož, iz med teh jih je umrlo 184. Zdaj je še v bolnišnici na vročinski boleznici 441 mož.

Dopisi.

Iz Gočove. (Nov občinski odbor) izvolil je za župana Vincenca Kronvogel, za I. svetovalca Bolfanka Dokl, za II. svetovalca

Matija Kramberger. Po velikem trudu je lepa Gočova v slovenskih rokah. Prva in glavna zasluga za to gre neutrudnemu in neustranjenemu narodnjaku Bolfanku Dokl.

Dosedanji občinski poglavarji bili so si svoje zmage svesti. Tiho so nabili na desko razpis občinske volitve, tajnika pa so dali na bolniško posteljo ter mu marljivo donášali zdravil. Kdo bi v takih okoliščinah mislil na občinske volitve. Pride zgodnje jutro dne 19. novembra. Bila je sobota. Vse hiti na trživo v Maribor: ženske z jerbasi, moški s »trakselnici«, kmetje z vozmi. O kako prijetno se bo volilo! V prvem razredu en kmet zadoštuje in zanj je »kožuh« že naročen. V drugem pomaga dobrosrčna Trezika; v tretjem pa še priskočijo v stiski Senarčani, saj smo jim ob svojem času posodili. Torej hajd v županovo klet. Pa glej ga besa! Luč za lučjo se pomika proti županovi koči. Kaj pač to pomeni? Desko gledajo radovedneži z ustmi in z očmi. Ali je res? saj ni mogoče. In vendar je tako. Ob pol 9. uri so občinske volitve Gočovske.

Župan in odborniki ter različni kovači pomagači pa brezskrbno pijejo in pojejo ter se veselijo svoje čudovite prekanjenosti in gotove zmage. In res, njih zmaga je bila popolna. Nobeden tistih, ki so peli in pili v županovi kleti, ni bil izvoljen v občinski odbor.

Iz Runeča pri Ormožu. (Najnovjša postna jed: zajec na vrhnju.) Nedavno je prišel štirim podjetnim ženkicam, seveda edino le po naključju, lep zajec v pest. Halo, to je bilo nekaj zanje! — Naše prisiljene zajčje lovke niso na dolgo in široko ugibale, kaj bi z njim, njih obsodba je bila takoj sklenjena. »Prav dobro večerjo si pripravimo, pa je«, odločila je najodločnejša. Pa, o smola: bil je petek. Kaj početi? Odlagati ni kazalo, kajti Bog ve, kaj prinaša drugi dan, grešiti se pa tudi ne sme. V tej gotovo vsakemu ljubitelju zajca in zajčjega mesa razumljivi zadregi se po dolgem molku naenkrat oglasi ... manova Micka in z vzravnano glavo in blestečimi očmi sledeče zine: »Jaz jo že imam; kuma, (tu pri nas je namreč vsaka starejša ženska »kuma«) na vrhnju ga narediš, pa je in post ostane le post.« — In tako se je storilo. Pa zajec »na vrhnju« še ni bil do cela prebavljen, že so se oglašili »angeljci miru« in v svoji neutešljivi zvedavosti povpraševali po vseh okoliščinah te izvanredne postne jedi.

Morale so k sodnji in le-ta jim je naštel skupno 120 ur zapora in 1.80 K odškodnine g. najemniku lova; drugih sitnih posledic si pa lahko mislimo. Uboge ženkice! Tolazi jih pa naj to dejstvo, da se bodo smele v lepši spomin na skupno postno večerjo tudi tam skupno postiti, kjer se osebna prostost tako kruto omejuje.

Ženske, poslušajte torej: zdaj še ne kaže, si prisvajati takih neobičajnih postnih jedi. Potrpite! Kmalu se bo novi lovski zakon uveljavil tudi po naših lepih Sloven. goricah in potem pa le hajd na vse zajce!

Zavrč. (Občinske volitve.) Pri nas so se že 17. nov. vršile občinske volitve. No, to sicer ni nič izvanrednega, a za našo občino so letošnje volitve velikega pomena. Pri vseh dosedanjih volitvah je bila udeležba le pičila, a letos pa se je naenkrat pokazalo na volišču ogromno veliko udeležencev. Marsikateri se je čudil temu, in vendar je stvar popolnoma naravna. Kakor drugod, tako si je tudi pri nas znani ptujski »Štajerc« pridobil nekaj podreptnikov, ki so v svoji nadutosti in predrznosti naenkrat hoteli tudi zavladati v občini. Toda to nevarnost so nekateri narodnjaki hitro spoznali, poučili nekoliko za vsako dobro in resno stvar vnete Zavrčane in tako so ti možje stare slovenske korenine polnoštevilno privreli na volišče ter si iz svoje srede zbrali same poštene, ugledne odbornike, o katerih so prepričani, da bodo delovali vsikdar v blagor občine. Volitve so tudi že potrjene in dne 8. t. m. je bil izvoljen županom jednoglasno posestnik in gostilničar Tomž Murkovič.

Slava vam, vrli volilci zavrčki, ki ste stali tako trdno in ste pokazali, da hočete biti na svoji zemlji sami gospodarji, ne marate pa tistih privandrancev, ki jim diši le vaš denar, nimajo pa srca za vaš blagor. Srčna hvala pa tudi zavednim poljancem od Sv. Marjete, ki so tudi prikorakali v lepem številu in pripomogli k sijajni zmagi.

Toda še nekaj moramo pibiti, da izve svet, kdo so naši nasprotniki. Najhujši agitator za »štajerčevo« stranko je bil nadučitelj, ki je čuje in strmite, predsednik — »slovenskega bralnega društva.« No, pa pogorel je pošteno z vso svojo gardo, dasiravno je kot velenepolitik tudi sam sebe volil. Radoveden sem, kako mu je potem kaj šla v slast godba, ki je bila že ob 2. zbrana, da bi proslavljala nemškutarsko zmago. Toda dokler bodemo še nekoliko dihali, bo Zavrč obdržal slovensko lice, in naj si je tudi predsednik »bralnega društva« narodni odpadnik.

Iz Pasje vasi pri Velenju. Naša vas ni ravno po številu velika, pa vendar se je od leta 1891 pomnožila od 19 do 31 prebivalcev, in tudi toliko hiš. Tukajšnji premo-govnik pl. Lappa je že veliko zemlje ponižal, in tudi okrajna cesta je poškodovana vsled tega, ker se premog izkopava; tudi se delajo velike jame kot jezera. Tukajšnji posestniki moramo premog dražje plačevati, pravijo, da zato, ker ga imamo blizu; tisti, ki pa od daleč pridejo ponj, ga dobijo veliko ceneje. To pa je vendar le čuden razloček. Mi posestniki pa moramo največ škode trpeti, ker so se poti jako pomnožile in ceste poslabšale z vožnjo premoga. Ko se je leta 1891 gradila železnica Celje-Velenje, smo bili tukaj najslabše plačani pri prodaji zemljišč za železnico. Vrhtega se politična oblast noče za naše pravice potegniti. Kadar se kaka nujna prošnja vloži, se vselej odkloni, ko smo vendar tudi davkoplačevalci in tudi avstrijski državljani. Železnična oblast nam pri rampah, kjer črez vozimo, ne napravi tako tira, da bi lahko vozili. Imamo tudi eno pot, ki vodi na njive in travnike, kakor tudi v trg Velenje in pa v Šoštanj. Toraj se vse občine šoštanskega okraja poslužujejo tega pota, in tudi imajo pravico potegniti se zanj, da ostane ravno na tem mestu. Pri omenjeni poti je pa železnična uprava naredila ograjo, da bi pot odpravila. To pa ni mogoče, pot ostane ravno tam, kjer je. Zložili smo zaradi tega prošnje in so že vložene. Čudno se nam pa zdi, da se nam v takih nujnih rečeh ne da odgovora in stavijo ovire od strani politične oblasti. Slovenske poslance prosimo, da se tudi za naše pravice potegnejo, ker mi nič ne opravimo. Daj Bog, da bo prihodnje leto sračnejše! Isto želimo tudi vsem bralcem! — Več posestnikov.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Novo leto se bliža in zato smatramo za svojo dolžnost, da vabimo vse dosedanje naročnike in tudi one prijatelje našega lista, ki še doslej niso bili nanj naročeni, naj vstopijo v kolo naših naročnikov. Naš list izhaja že 38 polnih let, zato mislimo, da nam pač ni treba razvijati načel, koje zastopamo v svojih predalih. Da tudi slovensko kmetsko ljudstvo na Spod. Štajerskem odobruje našo pisavo, za to nam je najboljši porok veliko število naročnikov. Noben tednik ne Slovenkem nima tako visokega števila! V letu, ki se bliža svojemu koncu, smo jih beležili 8000. Kakor kažejo nova naročila, bomo v novem letu zopet napredovali. Naš list je posvečen blaginji in napredku slovenskega ljudstva na Štajerskem! Ljudstvo to uvideva in zato prihaja k nam kot k svojemu najboljšemu prijatelju. Na strani ljudstva bo tudi v bodoče vedno naše stališče! Naš list pa tudi v dejanju kaže, da ne išče drugega

nego blagor ljudstva. Vkljub obširnemu obsegu in tedenskemu razpošiljanju stane samo 4 K za celo leto. Za pol leta velja 2 K, za četrt leta 1 K. Za Nemško stane naročnina 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Naslov za naročbo se glasi: »Upravništvo »Slov. Gospod.«, Maribor.« Rodoljube prosimo, naj pomagajo ljudem pri sitnem naročevanju po pošti. Vsem želimo: Veselo novo leto!

Slovenski deželni poslanci včeraj dne 28. dec. v deželnem zboru niso obstruirali, ker so bili s a m o g o s p o d a r s k i predlogi na dnevnem redu. Cesarskega namestnika so pozvali, naj razveljavi krivičen sklep mariborskega občinskega sveta, da se morajo v mestu odstraniti slovenski napisi. Namestnik se ni odgovoril!

Körber — odstopl. Ministrski predsednik Körber in tovariši so cesarju naznanili svoj odstop. Cesar se še ni odločil, vendar se govori, da bo odstop dovolil. Körberjev naslednik bo baje sedanjí železnični minister Wittke.

Promocija. G. Alfonz Serjun je bil dne 23. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

Iz šole. Deželni šolski svet je izrekel pohvalo za pospeševanje šolskih stavb: krajnemu šolskemu svetu v Framu, č. g. Fr. Časl, župniku v Sv. Lenartu, č. g. Alojziju Kos, župniku v Št. Martinu v Rožni dolini, g. Mihaelu Kačičnik, načelniku krajnega šolskega sveta v Dramljah, g. Gustavu Vodušek, načelniku kraj. šol. sveta v Trbovljah, in g. Ferdinandu Roš, županu istotam, g. Francu Cukala, načelniku krajnega šol. sveta v Gomilskem, g. Francu Storgel, načelniku krajnega šolskega sveta na Ptujski gori, in g. Ivanu Kelc, nadučitelju istotam. Trirazredna ljudska šola v Račešah pri Zidanemmostu se je razširila v štirirazredno. Za stalno učiteljico je imenovana pri Sv. Barbari pri Vurberku tamošnja začasna učiteljica gđe. Marija Šveigler.

Mariborske novice. Pred senatom okrožne sodnije dne 23. t. m. 1904 so bili za božične praznike obsojeni: Janez Vuk iz ptujkega okraja zaradi težke telesne poškodbe na 6 mesecev, Martin Šilec iz Št. Lenarta na 2 meseca, Jožef Lorenčič iz ljutomerskega okraja na 4 mesece zaradi tatvine, Marija Vidovič star. 2 meseca, Marija Vidovič mlj. 6 tednov, Anton Vidovič 1 mesec, vsi pristasi »Štajerčevi« iz ptujkega okraja in zaradi tatvine. — Minolo soboto so prijeli v Mariboru Uršulo Kunčnik iz Št. Ilja nad Mariborom. Sodnija jo je že delj časa iskala s tiralnico. Imela je slabe praznike. — Dekla Marija Murko iz Sp. Korene bi rada bila k praznikom lepo oblečena in ker ni imela denarja, hotela si je obleko prigoljufati. Šla je v torek, dne 20. t. m. k trgovcu Ulaga ter si izbrala za 140 kron blaga. Ko je pa bilo treba plačati, je rekla, da je denar doma pozabila. Temu neumnemu izgovoru pa seveda trgovec ni verjel, ampak je poslal enega fanta znjo domu, naj prinese denar ali pa blago. Med potoma je hotela fanta opehariti. Pa ni slo! V soboto so jo v Mariboro prijeli. Ko jo je policaj prijel, mu je povedala napačno ime. Tudi ta je imela slabe praznike!

Sodnik Libiš proti Slovincem! V mestnem zastopu mariborskem sedi tudi sodnik Libiš. Tudi ta je bil zraven, ko se je v občinskem svetu glasovalo, da se v Mariboru ne sme napraviti noben slovenski napis. Tudi sodnik Libiš je torej pokazal svojo mržnjo in nasprotstvo proti slovenskemu ljudstvu. In ta narodni nestrpež sodi — slovensko ljudstvo! Takemu nestrpežu naj slovenski ljudje zaupajo? Ne! Proč z Libišem iz sodne dvorane! Slovensko društvo prosimo, da naj proti temu možu stori vse potrebno, da ne bo sedel več v sodni dvorani, v katero se kliče slovensko ljudstvo. Slovenske stranke pa naj z ozirom na sodelovanje Libiševo pri omenjenem protislovenskem občinskem svetu dosledno pri vsaki obravnavi odklanjajo Libiša kot sodnika.

V Studenicah pri Mariboru se ustanovi s 1. jan. 1905 nova orožniška postaja, ki bo obsegala enega postajevodjo in tri orožnike.

K »Zigertovemu stolpu« je prišla šele v torek, dne 20. t. m. sodna komisija ogledat si nesrečo, da poizve vzrok, zakaj se je stolp razrusil. Komisija je izjavila, da na žici ni krvi, kakor se je spočetka mislilo, temveč, da je to mast za železo, da ne rjavi. Kakor se kaže, bo komisija zvalila vso krivdo na veter. Žice je vzela s seboj, da jih preišče, ali so pretrgane ali prerezane.

Jožef Petrič, župan v Gornji Voličini, se je popolnoma vpregel v službo ptujkega »Štajerca.« Začel je močno agitirati, naj naročniki »Slov. Gospodarja« nazaj pošljejo in si naročijo »Štajerca.« Če doživimo, da bo sam okrog nosil in prodajal svojega ljubljenskega, vam sporočimo. Kaj pa je z novo šolo? Ali je tam vse gotovo? Kaj ko bi očka načelnik tam kaj poagitirali.

Neosnovani, lažnjivi napadi. Ker se je naznanilo po slovenskih listih, da se vrši v Špitaliču ustanovni shod bralnega društva, je to tako razjarilo protestantsko-nemško »Deutsche Wacht«, da se zaganja z neosnovanimi napadi, na še neostanovljeno društvo kot stekel pes proti mesecu. Med drugim piše listič, da bo tamošnji g. kaplan podpredsednik društva! V Špitaliču pa ni nobenega kaplana! Ali to ne kaže jasno, kako drzno lažejo ti nemški listi? Dalje piše, da je treba sedaj samo še počakati, koliko bo krvavih glav na veselicah tega društva! To je tako nesramna pisava, katero zmore samo tak listič kakor je »Deutsche Wacht«, glasilo spodnještajerskih renegatov. Ta pisarija pa še ima posebno zloben namen. List pride namreč tudi drugim, poštenim Nemcem v roke. Kako si pač morejo ti predstavljati naše ljudstvo, ako berejo take stvari o njem! Tako izpodkopava taka časnikarska sodrga ugled celemu narodu!

V Juršincih pri Ptujju se je priredila dne 24. t. m. za šolarje božičnica, na kateri je bilo obdarovanih 70 do 80 otrok z obleko in vsi otroci pogoščeni. Uprizorila se je igra »Požigalec«, deklamacija in petje. Vsem, ki so kaj pripomogli in prispevali, najsrčnejša zahvala, posebno pa čč. gg. župniku in kaplanu in cenj. učiteljstvu. Prosimo prihodnje leto zopet!

Litmerk pri Ormožu. Pri nas je izvoljen za obč. predstojnika Jurij Novak, bivši posestnik in lovec g. milijonarja Hildebraun-a in tudi zvest naročnik ptujkega kramarskega lista!

Marija Snežna. V notici pod tem napisom v zadnji številki se nam je vrinila pomota. Ponudbe nemškega sulfurajna ni odklonil okrajni šolski svet, temveč k r a j n i šolski svet. V okrajnem šolskem svetu piha nemška sapa! V novem letu bomo še govorili o slovensko narodni Mariji Snežni.

Sv. Anton na Pohorju. Tukajšnji krajni šolski svet je v svoji seji dne 18. t. m. sklenil, da bo odslej celodnevni šolski pouk, toraj ne več poldnevni, kakor doslej.

Muta. Vsem preč. gospodom in gospem, ki so pripomogli, da se je na praznik nedolžnih otročičev na tukajšni šoli družbe sv. Cirila in Metoda priredila božičnica, pri kateri so se učenke obdarile z obleko, se v svojem kakor tudi v imenu šolske mladine pristrčno zahvaljuje šolsko vodstvo.

Umrla je v Gornjem gradu gospa Marija Pinter, gostilničarka »pri Zvezdi«. Pogreba se je udeležilo obilo občinstva. — V Ljubljani pri Celju je umrla mati gg. učiteljice in učitelja gospa Marija Pirkovič. Truplo rajne gospe so prepeljali v Ljubljano.

Iz Velenja. V zadnji številki »Sloven. Gosp.« čitaš: V Velenju dobe v kratkem elektriko; vpeljala sta jo industrijeleca Fr. Skaza in Vinc. Primožič najprej v svojih mlinih; sedaj pa dobi tudi trg električno razsvetljavo. — Pripomniti hočemo sledeče: Za trg Velenje je res velevažno, da dobi elek-

trično razsvetljavo; a žal, da je celo podjetje v nemškutarških rokah! Zgoraj omenjena Fr. Skaza (Pavline), posestnik v Šaleku, in Vin. Primožič, kateri pa sliši tudi na ime Primoschütz, najemnik Pavlinčevega mлина v Velenju, sta obče znana posilinemca. Posebno se odlikuje zadnji, po katerem prihodu v Velenje se je še le začel tukajšni strankarski boj s svojo nemčursko strastjo in nestrpnostjo zoper vse, kar je slovenskega. Čudno pa je, kako da nimajo velenjski Slovenci toliko smisla in zakaj niso toliko podjetni, saj jim vendar na preti slaba v gmotnem oziru! Torej le nekakega poguma bi bilo potreba in stvar bi bila v narodnih rokah! Je-li neki bolje, ako gospodarji posilinemec in ako si s slovenskim denarjem omenjena dva moža polnita svoje prazne kepe. No pa saj časi se spreminjajo in upanje je, da se sedaj, ko teče tu elektrika, mnogokaj obrne na bolje!

Mislinja. Na naši pošti je že zgnil dvojezični pošti pečat, ki smo ga nedavno komaj dobili. Kdo ve, ali so ga miši snedle, ali nestrpnost sovražnikov slovenskega prebivalstva. Zadnje je vrjetneje. Poštni urad sploh, kjer le more, spodrija slovenščino. No, pa na ljubo peščice nemškutarških zagrizencev si ogromna večina ljudstva ne bo dala kratiti postavnih pravic. Naša potrpežljivost je pri kraju! Ako se nas bo še dalje tako izzivalo in žalilo, bomo si že znali poiskati pot do enakooravnosti.

Okrajni zastop v Rogatecu. Pri volitvi v okrajni odbor rogškega zastopa so izvoljeni kandidati Nemcev in nemčurjev. Okraj je popoluoma slovenski in vendar ga vlada peščica privandranih Nemcev s pomočjo neznačajnih nemčurjev. Ali Slovenci v tem okraju spijo? Vzdrinite se vendar enkrat in pričnite z narodnim delom! Taka brezbriznost z služi najhujšo obsodbo!

Celjske novice. Za nemško gimnazijo se bo zgradilo novo poslopje na Weberjevem svetu ob Savinji. Dosedanje poslopje pravzame mesto za kupno ceno. — Dne 22. t. m. se je vršila pred razsodnim sodiščem v Celju obravnava proti 49 letnemu posestniku J. Gorišek iz Z. lš pri Vojniku, proti 24 letnemu J. Guzajo in 30 letnemu posestniku J. Grilec iz Arclina. Dne 4. oktobra sta zasačila dva lovška nadzornika v gozdovih kneza Windischgraetza zatožence na lovu. Šla sta nadnje, in Gorišek je obrnil puško proti njima, da bi ju ustrelil. Nato pa se zboji, vrže puško proč in zbeži. A med potom pade, lovca ga zvezeta in izročita orožništvu. Gorišek je bil obsojen na dve in pol leta, Grilec in Guzaj pa na 13 mesecev težke ječe.

Celjski okrajni zastop razpuščen. Vlada je vendar ugodila celjskim Nemcem in razpustila celjski okrajni zastop, zato ker so se skujali nemški volilci v Celju in Vojniku in niso hoteli voliti svojih zastopnikov. Ako bi kaj takega storili slovenski trgi, gotovo bi jih vlada prisilila k volitvi in bi jih še kaznovala z denarno globo. Seveda proti Nemcem, svojim ljubčekom, si ne upa nič storiti! Za nas Slovence je pa le nov dokaz, da meri vlada Nemcem z drugim merilom kakor nam. To nas mora navdati s še le večjo navdušenostjo za svojo sveto stvar! Pri prihodnjih volitvah vstanimo kakor en mož ter volimo naše kandidate, da bodo vlada in naši nasprotniki sprevideli, da se mi ne pustimo za nos voditi od peščice privandrancev in odpadnikov. Ti ne bodo z nami delali, kar bodo hoteli. Naš odgovor na to naj bo edini ta, da pridemo vsi na volišče in oddamo glasove za slovenske kandidate. Na svoji zemlji smo mi gospodarji! Vsaka nova volitev pa stane denar in sicer naš denar. Ali bodo morebiti Celjani ali Vojničani, ki so novo volitev povzročili, plačali te stroške iz svojega žepa? O, zdaj pa nič ne pišejo o slabem gmotnem stanju okrajnega zastopa, ker so oni vsega krivi. Tako izgledajo ti prijatelji našega kmeta. Samo gospodovali bi radi, naš kmet pa naj bi jih ubogal in jim hlapčeval. Zato: Proč s takimi ljudmi!

208 otrok brez vsakega šolskega

pouka je še vedno v celjski okolici. Gospod baron Apfaltern, ki ste tako vneti za šolstvo, da vsiljujete ljudem šole, kjer se jih mnogo-krat branijo, ali vas to nič ne briga? In ti za napredek Slovencev tako »vneti« deželni šolski svet, ali nič ne porečeš, da toliko šolskih otrok ne obiskuje nobene šole? Sramota za vse šolske oblasti, ki dopuščajo take šolske razmere!

Brežiške novice. Železniški čuvaj Janez Baraga je našel dne 19. t. m. na progi blizu postaje Brežice raztrošen dinamit. Zraven je ležala stara, zamazana ruta. Ker so se isti dan železniški delavci od Bohinjske železnice vračali domov, namreč na Hrvaško, sodi se, da je kdo dinamit zgubil ali pa zavrgel. Okrajno glavarstvo v Brežicah je dalo dinamit uničiti. — Slovensko ljudstvo v Brežicah in v okolicih je strastno oživelo; posebno živahnost in veselje slovenskemu narodu dela novo slovensko društvo »Sokol«, ki z največjo uspešnostjo napreduje. Ali nekaj napačnega za vrle Slovence v Brežicah in v okolici je pa še, da ima slovenska občina Zakot nemškega tajnika. Gospod župan in drugi kmetje, kaj pravite k tem?

Sam si je izkopal grob v Trbovljah dninar Peter Pintar. Šel je v pol ure oddaljeno vas, da bi pomagal nositi nekega mrliča, a se je že po potu tja tako navlekel žganja, da je oblašal in v pijanosti umrl. V grob, ki ga je bil izkopal mrliču, so zagrebli njega.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Provizor v Podsredi, č. g. Alojzij Gričnik, je zopet tam nastavljen za kaplana.

V Radgoni je umrl dne 27. t. m. pri svojih starših č. g. Alojzij Veberič, bivši kaplan v Ivniku, po dolgi mučni bolezni. N. v m. p.!

Društvena poročila.

„Mladeniška zveza“ pri Sv. Ilju v Slov. gor. je imela na Štefanovo dobro opiskan občni zbor. Po pozdravu voditelja dobil je besedo navdušeni voditelj jareninske »Zveze« Fr. Sokol. Polagal je mladencem na srce, naj bodo verni, a tudi narodni. — Iz poročila o delovanju »Zveze« posnamemo, da je »Zveza« redno prirajala poučne shode ter izlete v sosesčino. Po odposlanstvu je bila tudi zastopana na vseslovenskem mladeniškem shodu na Brezjah. Pri volitvi vodstva so se izvolili: voditeljem Fr. Žebc, njegov

namestnik Lavoslav Lešer, tajnikom Hrabroslav Marko, blagajnikom Dragotin Muršec, Franjo Brus in Veko Štelcer odbornika ter Franjo Dorner in Josip Felser namestnika. Sklenilo se je, pri prihodnjem zborovanju začeti z predavanjem občinskega reda. — Mladenič Rojs iz Jarenine deklamuje pesmico »Hujdukova oporoka«, zatem pa spregovori on navdušeno o organizaciji mladenciev. — Razšli smo se potem z nado, da se v kratkem zopet zberemo. Tudi č. g. duhovni voditelj so nam spregovorili navdušene besede.

Božičnica „Katol. podp. društva v Celju.“ Tudi letos je priredilo »Kat. podp. društvo« božičnico za revne slovenske šolske otroke. Odbarovanih je bilo 140 otrok z obuvalom, s toplo zimsko obleko in z raznimi drugimi darovi. Pri božičnici, ki se je priredila v zavodu č. g. šolskih sestev dne 22. t. m., pele in prednašale so deklice pod vodstvom svojih dobrih učiteljic jako ljubko. Sviralo se je tudi na gosli in citre. Posebno lepo so uprizorile deklice Silvina Sardenko dramatično sliko v proslavo Brezmadežne: »Proti domu«. Po nagovoru na odbarovane otroke, kako se naj skažejo hvaležni svojim dobrotnikom, razdelila je med otroke mnogovrstne darove blagorodna gospa dr. Hrašovčeva. Blagim dobrotnikom pa, ki so pripomogli, da je bilo pri letošnji božičnici odbarovanih toliko otrok, naj poplača Tisti, ki je rekel: »Karkoli ste storili kateremu mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

Vsi oni čebelarji na Sp. Štajerskem, ki so lani vplačali udnino v Ljubljano, naj se blagovolijo javiti k pristopu k bližnjim podružnicam »Slov. čeb. društva za Spodnje Štajersko«, ter tukaj vplačati udnino. Oni pa, ki stanujejo v okrajih, kjer še ni takih podružnic, naj pošljejo udnine neposredno vodstvu »Slov. čebelarskega društva za Spod. Štajersko« gosp. prof. J. Zelenik, posojilnica, Ptuj; kajti v prihodnjem letu se bodo tudi v ostalih okrajih osnovali podružnice, kolikor bo mogoče. Dosedaj so ustanovljene podružnice v naslednjih krajih: 1. Ptuj in okolica (sedež v Rogoznici), 2. Sv. Andraž v Slov. gor., Sv. Urban in Sv. Bolfenk (sedež Sv. Andraž), 3. Dornova, 4. Sv. Marjeta na Drav. polju, 5. Ormož (za celi okraj), 6. Sv. Lovrenc v Slov. gor., 7. Sv. Anton v Slov. gor., 8. za lenarški okraj pri Sv. Trojici v Slov. gor., 9. za ljutomerski okraj na Cvenu, 10. za gornjeradgonski okraj pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 11. za celjski okraj pri Sv. Juriju ob juž. žel., 12. za slovenjegraški okraj v Št. Martinu pri Slovenjgrašču. — Ako pla-

čujemo štajerski čebelarji udnino pri domačih podružnicah oziroma pri našem društvu, delujemo s tem v smislu lastne koristi, ker prihranimo na ta način »Slov. čebelarskemu društvu za Sp. Štaj.« od udnine 25 %, ker je za toliko kranjsko čebelarsko društvo naročnino na »Slov. čebelarja« našemu društvu znižalo; torej ostane potem od vsakega udn. 05 K na Štajerskem. — Ivan Jurančič, potovalni učitelj.

Društvena naznanila.

Iz Ptuja. Občni zbor »Narodne čitalnice« v Ptuj se vrši dne 6. jan. 1905 ob 3. uri popol. s sledečim dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odborov in pregledovalcev računov. 3. V. litem novega odbora. 4. Oddaja časnikov. 5. Slučajnost K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Braino društvo v Pišecah priredi v nedeljo na novega leta dan, zabavni večer s šaljivo pošto i šaljivo tombolo, s petjem in godbo. Začetek ob 4. u. popoldan. Vstopnina prosta. K obilni udeležbi vabi odbor.

»Murski Sokol« ima dne 31. t. m. svoj silvestrski večer v gostilni g. Vaupotiča. Začetek ob 7.

Braino društvo „Edinost“ v Središču in dne 6. jan. na sv. Treh kraljev svoj občni zbor društvenih prostorih. Vabijo se vsi tržani k pristopu.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju ima na novega leta dan svojo zabavo v dvorani »Zum Senator«, Reichratsstrasse št. 19 (vhod Felderstrasse 2). Začetek ob 7. uri zvečer.

Kat. izobraževalno društvo v Studencih v Mariboru ima dne 6. jan. svoj občni zbor.

Listnica uredn. Vsem cenjenim s trudnikom. Zadnja dva dni smo dobili od vrh požrtvovalnih sotrudnikov toliko dopisov, da bi lah ž njimi napolnili še en list. Žal, da smo morali več dopisov odložiti. Zaradi praznikov smo morali del že naprej, in ker še takrat nismo imeli gradiva dopisnikov, smo naredili pač večji politični ogled več vojske. Tudi o shodu smo morali poročati. Zad dan pa se ne more vse odložiti in novi stavek oskrb. Oprostite toraj tokrat in ostanite nam zvesti! — Jurančič: Hvala lepa, porabimo v novem letu! Pozdr.

Za družbo sv. Cirila in Metoda daroval g. prof. dr. Leop. Poljanec namesto venca grob svoje tete Marije Poljanec 20 K, Mohorjan Slivnici pri Mariboru 25 K.

Loterijske številke

Trst 24. decemb: 44, 28, 18, 5, 83
Linc 24. decemb: 51, 42, 65, 32, 54

Kupujte
NARODNI KOLEK!

Proda se.

Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gospodarska ulica št. 15. 426 51-27

Prenovljena, dobro zidana, jednodropna hiša, z 2 velikima kletima, v kateri je tudi prodajalna, se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Več se izve v Bankalarigasse št. 4, Maribor. 746 10-8

Dvonedropna hiša v Mariboru Franc Jožefovi ulici, 11 stanovanj, mesečna najemnina 270 K, se iz proste roke proda. Posestnik je tudi pripravljen, hišo zamenjati za gozd. Pojasnila daje Janez Spes, Windenauerstrasse 26. 766 10-7

Svinsko maslo in druge pridelke iz mleka kupuje po najboljši ceni Amalia Šmyra, Dunaj XVII., Elterleinplatz 7. 781 10-6

Zeljno seme (kaps) zanesljivo kaljivo edino pravega Kašelskega zelja, katero naredi lepe, trde glave ter rodi v vsaki zemlji. Prodaja dokler je kaj zaloge; navadno žlico (20 gr) za 80 vin. poštnine prosto, Ign. Mercina, posestnik in trgovec v Zgoranjem Kašlju, p. Zalog, Kranjsko. Pri manjših naročilih sprejemajo se tudi pisemske znamke. Na naročila brez denarja se ne ozira. 803 18-4

Novozidana, vili podobna hiša, 12 let davka prosta, veliko dvorišče, vrt z vodnjakom, na suhem kraju, pol ure od Ptuja, 8 minute od hajdinske cerkve, tik glavne ceste, je primerno za vsakega uradnika v pokoju, tudi za kakega rokodelca ali obrtnika, se proda iz proste roke zavoljo preselitve sedanje posestnice. Več pove lastnica Ana Wekuš v Ptuj, Florijanska ulica št. 1. 826 3-2

Lepa, velika hiša, z lepim vrtom in sadonosnikom, pri veliki, lepi cesti, čisto blizu cerkve, kjer je že več let dobro obiskana trgovina z mešanim blagom, se proda. Naslov pri upravnistvu lista. 823 3-2

Vinogradniki, ki potrebujejo za spomlad ameriške divjake, močne, za suho cepiti, I. in II. vrste, bolj drobne, kakor tudi ključev ali rožljev, vse Rip. portalis, močno za cepiti, naj se čim prej oglase. Divjaki I. vrste 2-40 K, II. vrste 1-60 K, ključev 1-50 K 100 komadov. Divjaki še niso izkopani. Martin Slodnjak, posestnik v Bodkovi, p. Juršinci pri Ptuj. 830 3-2

Trte. Na prodaj imam 5000 cepljenih trsov na Rip. portalis, I. vrste 100 kom. 16 K; II. vrste imam 2000 kom., 100 kom, 8 K in sicer Laški rilček, zeleni veltinec, bela in rudača žlahtnina, beli Burgundec, Rulandec in nekaj Španjola. — Glaser Makso, posestnik, Janževrh, Selnica ob Dravi. 850 3-1

Lep les je na prodaj v Polički vesi. Alojzij Gornik, Jareninski dol, pošta Jarenina. 844 3-1

Lepo posestvo, hiša z 2 sobama, zidani in obokani hlevi za konje in krave, škedenj in kolarnica, velik sadonosnik s košenino, velike svinjske brajde, velik vrt, velik okol za svinje, velika njiva, 1 uro od Maribora, 10 m od cerkve, na lepem prostoru, se proda. Naslov pove upravnistvo. 847 2-1

Lepa hiša z vrtoma in lepim sadonosnikom, s popolno gostilniško konesijo, prodajo tobaka in trgovina, na lepem kraju, blizu mesta in kolodvora na Spod. Štajerskem, se po nizki ceni proda. Kje pove upravnistvo. 845 3-1

Nova, zidana hiša z vrtom, blizu tovarne in železnice, se da v najem. Pripravna je za obrtnika ali pokojnika. Naslov pove upravnistvo. 855 2-1

Gostilničarji! Proda se: 7 sodov s kovinastimi pipami, prodajalna miza s pločvino preoblečena, veidling iz bakra za glaže umivati, mali sodčki, ki držijo 30 do 36 l, večji pa po 17 l. Juršič, Maribor, Josefigasse 33. 862 2-1

V najem se išče.

Krčmo želim dobiti v najem, ki je v dobrem stanu in se pošteno obiskuje. Ako mogoče, vrt ali mala njiva zraven. Vzajem tudi ako je prodajalnica za drobnino zraven ter želim v kraju med Mariborom in Celjem. Ponudbe prosim do meseca aprila na upravnistvu lista. 859 3-1

Proste službe.

Orgljarska in mežnarska služba odda s 1. januarjem 1905 pri Sv. Jože na Peči blizu Velenja. Neoženjeni in prednost ter se naj pred novim letom župnijskem predstojništvu osebno sijo. — Strašek, župnik. 827

Močen fant se želi rokodelstva Jožef Raner v Kamnici pri Mariboru gospej Mariji Urletter. 843

Pekovski učeneo, kateri ima lje do pekovske obrti, v starosti 17 let, krepke postave, sprejme se pri g. Janezu Čakš, pekovskem m. v Slov. Bistrici. 847 2

Mežnar, neoženjen, se sprejme na blizu mesta Maribora. Kje, pove upravnistvo. 851 2

Služba organista, cerkveni občinskega tajnika se odda v Dobj Planina. Štaj. 854

Oskrbnica, vajena vsakega pol in hišnega dela, išče službe pri kašteni hiši do 1. svečana 1905. »Ana« Pragersko poste restante. 853 1-1

Gospodinja, ki vsako delo opravi, se išče za župnišče v hr. Radvanju, p. Muta ob Dravi. 8

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Alojzij Voglar

usnjar v Ljutomeru,

priporoča slavn. občinstvu svojo zdavno pomnoženo zalogo usnja in v to stroko spadajoče potrebščine, kakor čevlarsko orodje i. dr. po najnižjih cenah. — Kupujem kože vsake vrste ter jih izdelujem točno po najnižjih cenah. Za dobro delo se jamči. 888 3-2

Svoji k svojim!

Pesmi

iz molitvenika

Venec pobožnih molitev in svetih pesmij

VII. natis

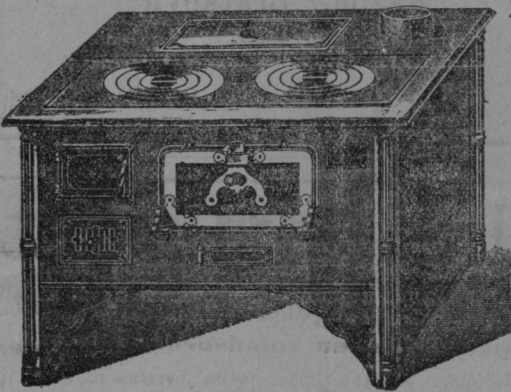
(za-se vezane)

se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena: v platno vezano K 1.50, s pošto vred K 1.60.

Ta knjižica se posebno toplo priporoča vsem cenj. gg. pevcem in pevkam.

Trgovina z železnino 'Merkur'

P. Majdič CELJE

Bogata zaloga poljedelskih strojev, posebno sedaj

slamoreznice

kotlov za žganje kuhati

in vseh drugih v železniško stroko spadajočih predmetov. — Najboljše umetno gnojilo za travnike in polja

Tomazeva žindra in kajnit.

Navodila zastonj.

Za zimo:

peči, raznih vrst, tudi za kurjenje z žaganjem, štedilniki, vsi zraven potrebni deli in priprave. 775 8

Vinogradniki, pozor!

Naznanjam, da imam za letošnjo jesen in prihodnjo spomlad veliko množino na suho 883 6-2

cepljenih trt

na prodajo in sicer cepljenih na Ripario Portalis in Solonis.

Beli Burgundec	6500	Šipon	5000
Traminac	1100	Laški rilček	17000
Silvanec	8500	Muškat	500
Nemški rizlec	1000	Izabela	300
Rulendec	5000	Zlahtnina	1500

Cena za premožnejše posestnike 140 K, za revnejše pa 80 K tisoč kom. Divjakov od R. Portalis in Solonis dobro vkorenjenih imam 30.000, a po 16 K.

Prekupci so izključeni.

Pri naročilu naj se pošlje 10% are od naročene svote. Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje. Naročila se sprejemajo, dokler bo kaj zaloge.

Janez Šegula,

veleposestnik in trtorajec v Hla-poncih, pošta Juršinci pri Ptuj.

Kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Javna zahvala.

Iz dna srca se zahvaljujem vsem sosedom, znancem in sorodnikom, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba prerano umrlega brata in strica Janeza Fažmon, posestnika v Metavi. Posebno se še zahvaljujem č. gg. župniku Štraklu in kapelanu, ki so mi tudi podelili zadnjo popotnico, in g. nadučitelju, ki so ga spremili k zadnjemu počitku. Počivaj mirno, dragi brat! — Sv. Peter niže Maribora, dne 28. grudnia 1904. — Jožef in Nikolaj Fažmon, brata.

Kmetovalci! obvarujte svojo živino!

pred hromoto in kostolomnico, katere bolezni bodo po izjavi živino-zdravnikov, letos radi krme, ki ima premalo rudninskih snovi v sebi, pri živini neizogibne in pridevajte stalno 788 16-8

Barthelnovo poklajno apno.

Ce se živini da nekaj deka tega apna, koristi več, kakor če se poklada po izbruhu bolezni toliko kilo na dan. — Tega apna se porabi v pol leta za poklajanje pri eni kravi 6-7 in pri enem prašiču 3-4 kg.

Izdatek majhen! Učinek velikanski!

5 kg K 2- iz Dunaja, 50 kg K 12- iz Maribora.

Dopisuje se slovenski!

Miha Barthel in drug na Dunaju X./3.

Naznanilo.

Deželni odbor štajerski je sklenil v svrhu dobre izobrazbe viničarjev v sadenju ameriškanskih trt in sadonosnikov tudi v l. 1905 ustanoviti viničarski tečaj in sicer: 1. na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, 2. na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici, 3. na deželni viničarski šoli v Ljutomeru, 4. na deželni viničarski šoli v Gornji Radgoni in 5. na deželni centralni trtni šoli v Spod. Pobrežu pri Ptuj.

Ti tečaji trajajo od 15. febr. do 1. decem. 1905.

L. 1905 se bo sprejelo: v Mariboru 14, v Gornji Radgoni 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 24 in v Spodn. Pobrežah 24 sinov posestnikov in viničarjev. Ti dobe tam prosto stanovanje, vso hrano in tudi 8 K mesečne plače.

Poučevanje na teh tečajih je v prvi vrsti praktično in samo toliko teoretično, kolikor je neobhodno potrebno za samostojne delavce in samostojne viničarje.

Po dovršenem tečaju dobi vsak obiskovalec spričevalo o svoji sposobljenosti.

Prošnje za sprejem, ki so koleka proste, morajo poslati prosilci vsaj do 15. jan. 1905 dežel. odboru štaj.

V tej prošnji se mora navesti, v kateri zavod želi prosilec vstopiti in priložiti: 1. dokaz o dovršenem 16. letu; 2. npravostno spričevalo, katero mora biti potrjeno od župnijskega urada; 3. zdravniško spričevalo, da nima prosilec nalezljive bolezni; 4. odpustno spričevalo od ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilci zavezati ves tečaj (od 15. febr. do 1. decem. 1905) neprenehoma obiskovati in kar se tiče izobrazbe, ubogati vsa povelja poljedelskih strokovnjakov.

Gradec, 4 decem 1904

840 3-1

Od dežel. odbora štajerskega.

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31 16 24

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samostane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinjšega izdelka po nizki ceni. Proračuni in načrti zastonj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Podpisani naznanja žalostnim srcem, da je čast. gospod

Alojzij Veberič

863 1-1

bivši kaplan v Ivniku (Eibiswald)

doma pri svojih žalujočih stariših dne 27. t. mes. spreviden s sv. za-
menti po dolgi, mučni bolezni v Gospodu zaspal.

Radgona, dne 28. decem. 1904.

Anton Schalamun, ka

Vabilo na redni občni zbor Kmetijskega društva v Leskovcu p reg. zadr. z omej. zav., kateri se bo vršil v nedeljo, dne ob 9. uri dopol. v društvenih prostorih v Lesk Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. — 2. Potrjenje re 3. Sklepanje o razdružbi zadruga. — 4. Volite Slučajnosti. — K obitni udeležbi vabi člane

Trgovina obstoji že 36 let.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

Karol

„pri solncu“

Gosposka ulica št. 10 **Maribor****Worsche**

„pri solncu“

Herrengasse Nr. 10

katera priporoča slavn. občinstvu svoje letne in jesenske novosti, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, po izredno najnižji ceni.

Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 3-10 metrov dolg stane gl. 2.50, 3.20, 4.50, 6.— in naprej do najfinejše vrste, gladki, črni, rižasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste suknenega blaga.

Lepa, pristna volna za žensko obleko gl. 1.40, 1.80, 2.30, 3.— in naprej do najfinejše vrste v najnovejših modnih barvah; izvrstni lepi svileni robei za na glavo od gl. —65, —80, —90, 1.—, 1.20, 1.40 in naprej do najfinejše vrste.

Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradina za postelje, posteljne odeje lastnega izdelka od gl. 2.— naprej, izgotovljene rjuhe od gl. —90 naprej, prti, servijete, brisače, vsakovrstno opravo in mnogo drugega. — Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.

Trgovina obstoji že 36 let.

Dr. Karl Schmidinger, c. kr. notar, javlja v svojem in v imenu svojih otrok in drugih sorodnikov žalostno vest, da je njegova preljubljena soproga, gospa

857 1-1

Elizabeta Schmidinger

roj. Plankensteiner

v soboto, dne 24. t. m. ob 5. uri popoldne, po dolgi, mučni bolezni, v 44. letu starosti mirno zaspala.

Pogreb je bil dne 26. decembra ob četrtni na 5. uro popoldne iz mrtvašnice na pokopališču pri sv. Krištofu v Ljubljani.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, meseca decembra 1904.

Podpisani uljudno naznanja, da otvori svojo notarsko pisarno v prihodnjem novem letu, t. j. dne 1. prosinca 1905 l.

v Ptuj, v hiši g. Vuka, Brandgasse št. 9,

v bližini c. kr. sodišča ter se slavnemu občinstvu priporoča.

Kazimir Bratkovič,

841 2-2

c. kr. notar.

Dobra, stara štajerska

prodajajo se iz zapuščine umrlega gosp. Franca Kočevar v Mariboru

v sodčkah od 56 litrov do 500 litrov po zelo nizki in sicer po zapuščinski cenitvi nastavljeni ceni.

Sodi z vinom se po isti nizki ceni računijo in prodajajo.

Kupci za vino se naj blagovoljno oglašajo 842 2-1

v hiši Franca Kočevar v Mariboru hšt. 25
Elizabetina cesta, v Graškem predmestju.**Zahvala.**

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja pri nenadomestljivi izgubi naše ljubljene matere, oziroma babice itd. gospe

Barbare Kolarič roj. Lorenčič

osestnice v Karčovini pri Vurbergu,

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekamo prečast. gosp. upniku, Alojziju Kokelju, za slavn. spreved, vsej rodbini od daleč, kakor vsem drugim udeležencem najsrčnejšo zahvalo.

857 1-1

Žalujoča rodbina.

Gostilna „pri pošti“

v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 49

nasproti južnemu kolodvoru.

Priporočam svojo znano gostilno, koder točim izvrstna naravna domača vina iz vinogradov gospe Neubauer, vedno sveže marčno pivo ter postrežem z najkusejšimi toplimi in mrzlimi jedili. — V obilni obisk se priporočam

839 3-2

Marija Meden.

860 2-1 Izdelovatelj orgel

Ivan Milavec

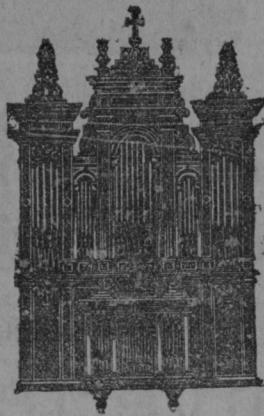
(Goršičev učenec)

Ljubljana Cerkvene ulice Ljubljana
se priporoča najljudneje preč. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v strokovno dovršeno izdelovanje**novih cerkvenih orgel**

po najnovejših, zanesljivih in izkušenih sestavih

Vsakovrstna popravila in predelovanja izvršuje z najzanesljivo natančnostjo po najnižjih cenah.

Svoji k svojim!

Jožef Kolarič**mizarski mojster v Mariboru**

Tegetthoffov trg št. 3 856 1-1

(prej samostan sester reda sv. Frančiška),

absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju

se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohaštva in uprave za sobe in prodajalnice ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinejšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago!